

ROCCORD

Romanian Centre for Country of Origin Research and Documentation
Centrul Român de Cercetare și Documentare pentru Informații din Țara de Origine

CNRR – Fundatie de utilitate publica

RĂSPUNS ITO GUINEEA – JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI

1. Situația respectării drepturilor omului (a dreptului la apărare, a dreptului la un proces echitabil etc.), nivelul corupției, situația din penitenciarele din Guinea (dacă deținuții sunt supuși la tortură în timpul detenției, condițiile medicale din penitenciare);
2. Informații despre Rassemblement du Peuple de Guinee, dacă membrii acestui partid sunt persecutați datorită apartenenței la RPG de către autorități (dacă sunt arestați arbitrar, torturați);
3. Informații despre manifestația împotriva regimului condus de Lansana Conte, organizată de Sindicatele din Guinea în februarie 2007 (dacă au avut loc arestări, dacă s-a deschis focul asupra mulțimii);
4. Dacă cetățenii din Guinea sunt persecutați pe motiv că au solicitat azil pe motive politice în altă țară în situația returnării;
5. Situația etnicilor Malinke în Guinea (dacă sunt persecutați de autorități pe motive etnice, dacă autoritățile le asigură protecție în situația în care sunt persecutați de agenți nestatali);
6. Alternativa refugului intern (dacă membrii RPG și foștii solicitanți de azil pot apela la această alternativă în situația returnării).

Vă punem la dispoziție următoarele informații (8 pagini):

1. Situația respectării drepturilor omului (a dreptului la apărare, a dreptului la un proces echitabil etc.), nivelul corupției, situația din penitenciarele din Guinea (dacă deținuții sunt supuși la tortură în timpul detenției, condițiile medicale din penitenciare);

Printre problemele legate de drepturile omului se numărau: folosirea de forță excesivă din partea forțelor de securitate, având ca rezultat moartea și rănirea civililor; crime din răzbunare și violențe etno-religioase; torturarea și abuzul deținuților, incluzând violarea acestora; condiții inumane în închisori, care puneau viața deținuților în pericol; arestări arbitrar; arestări preventive prelungite; detenții fără posibilitate de comunicare; lipsa independenței aparatului judiciar; corupția funcționarilor statului; restricții aplicate libertății de exprimare, a presei, de adunare și de mișcare; atacuri comise împotriva angajaților din domeniul drepturilor omului; violențe sexuale comise împotriva femeilor și fetelor; discriminare societală împotriva femeilor; și mutilarea organelor genitale femeiești (FGM). Hărțuirea bazată pe etnie a susținătorilor civili ai partidelor politice de opoziție constituia și ea o problemă. Traficul de persoane, discriminarea etnică, și munca forțată, inclusiv cea prestată de minori, au avut loc.

[...]

Condițiile din închisorile civile, care se aflau sub jurisdicția Ministerului Justiției, au rămas inumane, punând în pericol viețile deținuților. Proasta sanitație, malnutriția, bolile, lipsa acordării îngrijirilor medical și condițiile proaste au avut ca rezultat zeci de morți. Conform relatărilor, deținuții, inclusiv copiii, erau în mod obișnuit torturați pentru a obține mărturii sau pentru a extorca bani. Deținuții susțineau că gardienii îi amenințau, băteau sau hărțuiau, potrivit ONG-urilor.

Toate închisorile erau suprapopulate. Închisoarea Conakry, care fusese construită pentru o capacitate de 300 deținuți, găzduia 1055 la începutul lunii octombrie. Unii deținuți din Conakry au relatat că dormeau în genunchi din cauză că celulele lor erau prea mici. În timpul anului s-a finalizat construcția unei noi închisori cu o capacitatea mai mare decât cea veche, în N'Zerekore. În 2009, aproximativ 60 deținuți din vechea închisoare N'Zerekore erau înghesuiți în două celule minuscule, fără a beneficia de aer curat sau lumină.

Rapoartele ONG-urilor au indicat faptul că gardienii din închisori hărțuiau și atacau sexual deținutele. Un ONG local a raportat că jumătate din deținuții de sex feminin din închisoarea Conakry fuseseră bătute sau abuzate în timpul anului. Un ONG a raportat că gardienii închisorilor supuneau în mod cotidian fetele sub 18 ani la exploatare sexuală și hărțuiri în schimbul obținerii unor favoruri, în special hrană și apă în plus.

Neglijarea, proasta conducere și lipsa resurselor erau fenomene des întâlnite. Toaletele nu funcționau, iar deținuții dormeau și mâncau în același spațiu folosit pentru scopuri de sanitație. Accesul la apă potabilă și menajeră era inadecvat. În 2009, un observator străin a raportat faptul că deținuții închisorii Siguiiri din nord-estul țării nu aveau acces la îngrijiri medicale, la cantități adecvate de hrană și apă, și reprezentare legală – o situație comună în toate închisorile din țară.

ONG-urile au raportat că malnutriția era des întâlnită în tot sistemul de închisori, care nu oferea hrană și medicamente deținuților. Directorii închisorilor se bazau pe acte de caritate, pe Comitetul Internațional al Crucii Roșii și pe ONG-uri pentru a oferi hrană deținuților. Din cauza eforturilor acestor grupuri, în timpul anului niciun deținut din închisoarea Conakry nu a murit din cauza malnutriției. Deținuții au raportat că mâncau o singură masă pe zi, care consta în principal din orez și sos. Unii deținuți se bazau pe ajutorul familiei și a prietenilor pentru a rămâne sănătoși, dar rudele deseori abandonau deținuții din cauza dificultății și a costului de călătorie spre închisori. Gardienii deseori cereau mită în schimbul oferirii hranei deținuților, și confiscau în mod repetat hrana.

Deținuții nu erau testați pentru HIV/SIDA în momentul intrării în închisoare, și nu exista nicio statistică cu privire la ratele de infectare cu HIV/SIDA; totuși, ONG-urile locale estimau că 15 procente din populația din închisori era afectată. Lipsa medicamentelor din închisori, combinată cu malnutriția și dehidratarea, a făcut ca infecțiile și bolile să pună în pericol viața deținuților. În mai multe regiuni, deținuții bolnavi de tuberculoză erau ținuti laolaltă cu cei neinfecțați.

Deși nu existau date cu privire la închisorile din interiorul țării, un ONG pentru apărarea drepturilor deținuților din Conakry estima că în timpul anului 18 deținuți muriseră din cauza condițiilor proaste din închisori. (*US Department of State – Guinea: „Country Report on Human Rights Practices 2010”, 08.04.2011*)

Alegerile prezidențiale din iunie și noiembrie 2010 au marcat un major pas înainte către tranziția Guineei de la conducerea militară la una civilă. În timp ce unele iregularități și o criză a conducerii din interiorul comisiei electorale au știrbit credibilitatea votului, alegerile au fost considerate primele libere și drepte de la câștigarea independenței în 1958. Cu toate acestea, izbucniri de violențe inter-etnice și ciocniri între suporterii celor două partide, cât și uzul de forță excesivă din partea forțelor de securitate ca răspuns la acestea, au subliniat fragilitatea situației securității și presanta nevoie de schimbare a legii.

La sfârșitul anului exista un optimism considerabil privind capacitatea noului guvern de a rezolva gravele probleme privind drepturile omului ale Guineei, în special o veche cultură a impunității, o armată prea mare și prost manageriată, deficiențe izbitoare în cadrul sistemului judiciar, slaba exercitare a literei legii, și corupția nativă care îi lipsește pe guineeni de drepturi economice cheie.

Insuficiența critică a personalului judiciar, comportamentul neprofesional, slaba arhivare a dosarelor, și infrastructura și resursele insuficiente continuă să ducă la larg răspândite abuzuri legate de detenții, în special perioade lungi de detenție anterioară procesului, și condiții groaznice în închisori. Închisorile și centrele de detenție sunt grav supraaglomerate și le lipsește hrana, serviciile medicale și instalațiile sanitare adecvate. Populația din cel mai mare centru de detenție al țării – construit pentru 300 deținuți – are acum 900. Între 80-90 procente din prizonierii din Guinea erau deținuți în așteptarea procesului. Oficialii închisorilor eșuau constant în separarea condamnaților și a prizonierilor care nu fuseseră condamnați, și, în unele centre, minorii de adulți. Gărzile din închisori, slab plătite, extorchează în mod regulat bani de la prizonieri și familiile acestora, exacerbând problemele legate de hrană și malnutriție. (*Human Rights Watch – Guinea: „World Report 2011”, 24.01.2011*)

Au continuat să apară alegații cu privire la acte de tortură și alte rele tratamente comise de forțele de securitate. Zeci de guineeni au fost arestați și reținuți arbitrar. Unii dintre aceștia erau deținuți din cauza crezurilor lor. Nicio persoană nu fusese acuzată pentru crimele împotriva umanității comise în septembrie 2009. Violențele au izbucnit spre sfârșitul anului, în timpul disputării rezultatelor alegerii. (*Amnesty International – Guinea: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011*)

2. Informații despre Rassemblement du Peuple de Guinee, dacă membrii acestui partid sunt persecutați datorită apartenenței la RPG de către autorități (dacă sunt arestați arbitrar, torturați);

Pe 27 iunie, candidatul UFDG Cellou Diallo și candidatul RPG Alpha Conde au ieșit frunțași ai primei runde a alegerilor prezidențiale, pe care observatorii internaționali le-au caracterizat ca fiind credibile și libere. FOSSEPEL (poliția guineeană, n.c.) a înăbușit câteva lupte izbucnite între susținătorii diferitelor partide politice, folosind un minim de forță. Candidații partidelor politice au putut să-și declare liber candidatura și să participe la alegeri, și nu au

existat restricții ale guvernului asupra vreunul partid în special. Fiecăruia dintre cei 24 candidați i-a fost oferit acces la media, iar mai multe grupuri de observatori au afirmat că acoperirea media de până la momentul primei runde de alegeri fusese neutră. Cei 24 candidați au reprezentat toate grupurile etnice majore ale țării, cât și multe dintre grupurile etnice mai mici.

Cea de-a doua rundă de alegeri prezidențiale, plănuită inițial să aibă loc pe 19 septembrie, a fost amânată în mod repetat până pe 7 noiembrie, din cauza unei dispute cu privire la o presupusă părtinire din cadrul CENI, a pregătirii neadecvate pentru alegeri, și din cauza furtului laptopurilor oferite de către Uniunea Europeană pentru a intabula rezultatele de la secțiile de votare. Donatorii internaționali au înlocuit rapid laptopurile furate.

Pe 7 noiembrie a avut loc a doua rundă a alegerilor prezidențiale, ce fuseseră inițial plănuite să aibă loc pe 19 septembrie, fiind amânate pentru 10 octombrie și 24 octombrie. Pe 14 noiembrie, înainte de anunțarea alegerilor rezultatelor, Diallo a declarat că nu va accepta rezultatul votului. Acest lucru a avut loc în mare parte deoarece CENI a refuzat să descalifice voturile din două prefecturi contestate, unde minoritatea Peuhl nu reușise să viteze din cauza unor atacuri motivate etnic comise împotriva lor în octombrie; un Peuhl a fost ucis, iar rezidenții de etnie Peuhl au fugit. Pe 15 noiembrie, CENI a anunțat rezultatele provizorii ale alegerilor, care îi ofereau victoria lui Alpha Conde, cu 52,52% din voturi. Observatorii internaționali au caracterizat alegerile ca fiind în general libere și drepte. Ulterior, Diallo a atacat rezultatele la Curtea Supremă, urmând două zile de violențe între susținătorii UFDG și cei ai RPG. Pe 17 noiembrie, guvernul de tranziție a declarat stare de urgență și o interdicție de a fi pe stradă după lăsarea nopții; aceasta a fost retrasă pe 3 decembrie, când Curtea Supremă a validat rezultatele alegerilor. (*US Department of State – Guinea: „Country Report on Human Rights Practices 2010”, 08.04.2011*)

Conakry – Liderul veteran al opoziției, Alpha Conde, a câștigat a doua rundă a alegerilor prezidențiale din Guinea, cu 52,5 procente din voturi, potrivit rezultatelor provizorii publicate luni de comisia electorală. Rezultatul a fost anunțat la câteva ore după ce susținătorii rivalului lui Conde, Cellou Dalein Diallo, care deja contestase rezultatele preliminarilor ale votului, s-au încăierat cu poliția în capitala Guineei.

Alpha Conde, liderul partidului de opoziție RPG (Rally of the Guinean People), a fost declarat câștigător al votului. (*IOL News – „Conde declared victorious in Guinea”, 16.11.2010*)

Curtea Supremă a Guineei l-a confirmat pe liderul de opoziție Alpha Conde drept câștigătorul celei de-a doua runde a alegerilor prezidențiale, ce a avut loc luna trecută. Hotărârea vine după ce Curtea a respins contestațiile privind fraudă, înaintate de rivalul Dl. Conde, Cellou Dalein Diallo. Curtea a afirmat că Dl. Conde, liderul Rally of the Guinean People (RPG), a câștigat alegerile cu 52,52 din voturi. (*BBC News – „Guinea’s Alpha Conde confirmed presidential poll winner”, 03.12.2010*)

Rassemblement du Peuple de Guinee (RPG), partid condus de Alpha Conde, își are baza de susținători în populația Malinke din partea de est și central-sudică a Guineei, și din Conakry; puternica sa bază activistă din capitală a devenit deseori ținta acțiunilor reprimatoare ale poliției, iar liderul partidului, Alpha Conde, a executat o pedeapsă de trei ani de închisoare după alegerile din 1998. Conde a petrecut mult timp în străinătate, iar conducerea de zi cu zi a activităților partidului sunt încredințate secretarului administrativ, Mohamed Diane. Conde a menținut o vigoasă linie anti-guvernamentală. RPG a boicotat alegerile parlamentare din 2002, și a refuzat un post ministerial minor în noul guvern Soare. (*Writenet – „Guinea: Situation Analysis and Outlook”, 08.2008*)

În timpul grevei generale, zeci de persoane, inclusiv demonstranți și angajați ai stațiilor de radio private, au fost arestați pentru scurte perioade de timp de către forțele de securitate.

- În iulie, Sidibe Keita, membru al unui partid de opoziție, a fost arestat și reținut pentru mai mult de o lună. A fost eliberat fără a fi pus sub acuzare sau a fi judecat.
- În decembrie, Lansana Komara, membru al biroului executiv al partidului Rally of the Guinean People (RPG) a fost reținut pentru mai mult de cinci zile în palatul prezidențial, unde se pare că a fost torturat și agățat cu capul în jos de tavan. Ulterior a fost transferat în baraca militară PM III, unde a rămas în detenție fără a fi pus sub acuzare până la sfârșitul anului.

(*Amnesty International – Guinea: „Annual Report 2008”, 28.05.2008*)

3. Informații despre manifestația împotriva regimului condus de Lansana Conte, organizată de Sindicatele din Guinea în februarie 2007 (dacă au avut loc arestări, dacă s-a deschis focul asupra mulțimii);

2007 a fost un an turbulent pentru Guinea, caracterizat prin doleanțe tot mai intense de schimbare a sistemului politic, prin incertitudini economice și represalii brutale din partea forțelor de securitate. În ianuarie și februarie,

forțele de securitate guvernamentale au reprimat în mod violent o grevă națională organizată de uniunile de sindicate care protestau împotriva corupției larg răspândite, a guvernării proaste și a deteriorării condițiilor economice. Cele șase săptămâni de criză s-au finalizat la sfârșitul lunii februarie, când președintele Lansana Conte a fost de acord să-l numească pe Lansana Kouyate drept prim ministru dintr-o listă de candidați așa cum a fost cerut de către uniunile de sindicat, acest lucru determinând o creștere a speranțelor în ceea ce privește îmbunătățirile economice și respectarea drepturilor omului. În cadrul turbulențelor economice și politice, violența creată de stat a continuat, incluzând tortura, atacurile, extorcarea de bani și furturile întreprinse chiar de către forțele de securitate responsabile cu protejarea cetățenilor. Guvernul a eșuat de asemenea în combaterea stării de impunitate care a acompaniat numeroasele încălcări ale drepturilor omului comise, în special de către forțele de securitate. Reprimarea din ianuarie – februarie a rezultat cu 137 de decese și peste 1700 de persoane rănite. Forțele de securitate, în special garda prezidențială, au fost implicate în crime, violuri, atacuri și furturi. Membri ai forțelor de securitate au tras focuri de armă direct în mulțimile de demonstranți neînarmate și au împușcat persoanele care încercau să fugă și să se adăpostescă. În timpul acestor raiduri, liderii uniunilor de sindicat și jurnaliștii au fost jefuiți, arestați în mod arbitrar, au fost bătuți și amenințați cu moartea. Mai mult, un număr nedeterminat de persoane, inclusiv femei și copii, bătrâni și persoane care nu participaseră la proteste, au fost bătuți în mod sever și jefuiți de către forțele de securitate, deseori în casele acestora. [...]

În mai, Adunarea Națională a adoptat în unanimitate o lege care creează o comisie națională independentă pentru a investiga abuzurile comise în timpul protestelor din ianuarie și februarie. Lista finală a comisarilor a fost anunțată la sfârșitul lunii septembrie, dar au apărut îngrijorări cu privire la capacitatea membrilor de a acționa independent, dată fiind latura sensibilă din punct de vedere politic a infracțiunilor comise. La momentul scrierii acestui articol comisia a devenit operațională. (*Human Rights Watch - "World Report 2008", Annual report on human rights situation in 2007, 31.01.2008*)

Pe data de 10 ianuarie 2007, mișcarea sindicatelor a inițiat o grevă generală în semn de protest față de condițiile economice precare. Greva s-a declanșat apoi în toată țara. În urma unor cereri repetate din data de 14 ianuarie, tensiunile s-au mărit. Un marș pașnic din orasul Conakry, din data de 17 ianuarie, a fost violent întrerupt, determinând valuri de violențe care au continuat să zguduie țara. În timp ce cifrele exacte sunt greu de aflat, a fost clar totuși că peste 100 de persoane și-au pierdut viața în urma acelor tulburări. Numirea prim ministrului (una din cererile uniunilor de sindicate de la data de 14 ianuarie) nu a calmat situația întrucât persoana numită – Eugen Camara – era considerat ca fiind un apropiat al președintelui țării. A fost declarată stare de urgență. Organizația regională ECOWAS a încercat să medieze conflictul. (*UK Home Office - Guinea: "Country of Origin Information Key Documents; Guinea", 03.12.2007*)

Președintele Guineei, Lansana Conte, a declarat stare de asediu și a cerut armatei să restaureze ordinea publică, după trei zile de proteste violente. Dl Conte a declarat că le-a spus militarilor să „ia toate măsurile necesare” pentru a preveni războiul civil. A fost declarată o interdicție, doar câteva persoane având voie să își părăsească casele între orele 16 și 20, ora locală, în timp ce forțele de securitate au fost desfășurate în număr foarte mare. Ciocnirile au apărut în timpul unei greve menite să îl înlăture pe Dl. Conte de la putere. S-au raportat împușcături, pe măsură ce armata încerca să asigure respectarea interdicției, dar corespondenții au afirmat că străzile erau în mare parte pustii, cu excepția patrulelor militare. (*BBC – „Guinea leader declares emergency”, 13.02.2007*)

Odată bastion al păcii în Africa vestica tulburată de războaie, grijile au început să conducă la instabilitate în Guinea. Președintele septuagenar Lansana Conte nu are un succesor oficial iar milițiile puternice rămân nemulțumite. Proteste violente împotriva președintelui și o grevă națională au aruncat țara în două luni de neliniște la începutul anului 2007, răspândind temerea că răscoala ar putea reiniția conflictul în regiunea vest africană, care se confruntă de o decadă cu războaie civile. Mai mult de 130 de guineeni au fost uciși în 2007 în urma luptelor dintre forțele de securitate și protestatarii guvernamentali conduși de uniunea liderilor care considerau că președintele Conte – un singuratic, un fumător diabetic de 70 de ani - nu este potrivit ca să conducă țara. Atacul lui Conte a atras criticile internaționale deoarece s-a instituit o interdicție strictă iar trupelor li s-a spus să traga în protestatari și cei care fură. Human Rights Watch a afirmat că forțele de securitate au tras, au bătut și jefuit civilii pe parcursul a două săptămâni de lege marțială instituită pentru a înfrânge greva generală din februarie 2007. Greva a încetat atunci când Conte l-a numit pe respectatul diplomat Lansana Kouyate drept prim-ministru, satisfăcând revendicările uniunii și punând capăt la aproape șapte săptămâni de tratative. Înțelegerea de împărțire a puterii a ajutat la răspândirea protestelor împotriva lui Conte, care conduce țara din 1984, când a venit la putere printr-o lovitură de stat.

International Crisis Group a avertizat cu privire la posibilitatea ca represiunile să conducă la o preluare a puterii militară sângeroasă, care s-ar putea transforma în război civil. Răzvrătirea a creat temeri cu privire la violența care ar putea afecta și vecinii Guineei cu o situație la fel de volatilă. Printre aceștia se numără Liberia, Sierra Leone, care își

revin din războaie civile, Guinea Bisau și Coasta de Fildeș. Tensiunile dintre Conte și uniunile sindicale au apărut din nou la începutul lui 2008 ca răspuns la demiterea de către Conte a ministrului cu consensul guvernului, dar o nouă grevă națională a apărut la orizont atunci când guvernul a agreeat să monitorizeze implementarea înțelegerii cu privire la împărțirea puterii. (*Reuters* – „*Guinea unrest*”, 22.01.2008)

Conakry, Guinea— Președintele Adunării Naționale a afirmat miercuri că legislativul plănuiește să prelungească legea marțială în țara frământată dacă liderul uniunilor și guvernul cad la o înțelegere cu privire la puterile președintelui. Guinea a fost tensionată de la mijlocul lui ianuarie, când liderii de uniuni au chemat la o grevă care a condus la cererea ca președintele să demisioneze. Ciocnirile dintre demonstranți și forțele de securitate au ucis mai mult de 100 de persoane. Legea marțială este valabilă până vineri.

Conte a impus în urmă cu aproape două săptămâni, declarând “starea de asediu” pentru a potoli un al doilea val de proteste declanșate de numirea de către el drept prim ministru a unui membru al Cabinetului - o aparentă violare a înțelegerii cu privire la împărțirea puterii. Dacă uniunile nu acceptă alegerea lui Conte cu privire la aliatul său, Eugene Camara, drept prim ministru, “Adunarea Națională va fi obligată să prelungească starea de urgență pentru a-i proteja pe cetățeni de actele de vandalism”, a afirmat președintele Adunării Naționale, Aboubacar Sompore. O sesiune specială a fost ținută vineri pentru a vota prelungirea legii marțiale. (*Washington Post* – „*Guinea May Extend Martial Law*”, By ABOU BAKR, *The Associated Press*, 22.02.2007)

Parlamentul guineean a votat în unanimitate neextinderea stării de urgență declarată cu 11 zile în urmă. Președintele Lansana Conte a cerut Parlamentului să prelungească aplicarea legii marțiale până când se încheie greva generală. Președintele Conte a impus starea de urgență ca urmare a săptămânilor de violență stradală manifestate împotriva conducerii lui. Uniunile au salutat votul dar au afirmat că intenționează să continue greva generală până când un nou prim ministru este găsit. Legea marțială a impus o interdicție de părăsire a caselor și a dat militarilor puteri largi pentru a căuta și aresta. (*BBC* – „*Guinea MPs terminate martial law*”, 23.02.2007)

4. Dacă cetățenii din Guinea sunt persecutați pe motiv că au solicitat azil pe motive politice în altă țară în situația returnării;

În timpul avut la dispoziție, din sursele consultate, nu s-a putut descoperi dacă cetățenii din Guinea sunt persecutați pe motiv că au solicitat azil pe motive politice în altă țară în situația returnării.

5. Situația etnicilor Malinke în Guinea (dacă sunt persecutați de autorități pe motive etnice, dacă autoritățile le asigură protecție în situația în care sunt persecutați de agenți nestatali);

Etnia a devenit o sursă majoră de diviziune în cadrul vieții publice din Guinea. Etnicizarea afilierilor politice din timpul alegerilor prezidențiale din 2010 a însemnat că fiecare act politic de acum este interpretat prin intermediul acesteia. Ecurile acestei etnicizări într-o proporție din ce în ce mai mare a populației pot fi atribuite strategiilor politice și alianțelor făcute din momentul acelei campanii. Partidul prezidențial, Rassemblement du Peuple de Guinée (RPG), este afiliat grupului etnic Malinke, iar partidul de opoziție UFDG, cu cel Fulani.

Mai recent, guvernul și principalul partid de opoziție au cerut unitatea națională și reconcilierea, părând că doresc să limiteze efectele etnicizării. (*International Federation for Human Rights* – „*Guinea: Commemoration of 28 September Massacre overshadowed by political tension*”, 09.2011)

Principalul partid politic, RPG, este susținut de către grupul etnic Malinke, în timp ce principalul partid de opoziție, UFDG, este asociat îndeaproape cu comunitatea Peulh. Aceștia sunt un grup etnic dominant în Guinea, urmat de Malinke și Sousou. (*Integrated Regional Information Network* – *Guinea: „Avoiding ethnically-driven elections”*, 06.12.2011)

6. Alternativa refugiului intern (dacă membrii RPG și foștii solicitanți de azil pot apela la această alternativă în situația returnării).

Constituția și legile asigură libertatea de mișcare, călătoriile în străinătate, emigrarea și repatrierea, iar guvernul de tranziție a respectat în general aceste drepturi în practică. Guvernul de tranziție a cooperat cu UNHCR și alte organizații umanitare pentru a oferi protecție și asistență refugiaților și solicitanților de azil.

Guvernul de tranziție le cerea tuturor cetățenilor să poarte la ei carduri naționale de identificare, pe care aceștia trebuie să le prezinte la cerere la punctele de control.

Potrivit unui ONG credibil, o inițiativă guvernamentală de a înlătura barajele rutiere luată în timpul anului a avut ca rezultat o scădere cu 75 procente a acestora în comparație cu anul 2009. Totuși, poliția și forțele de securitate au continuat să rețină persoane la puncte de control cu scopul de a extorca bani, împiedicând libera mișcare a călătorilor și punându-le în pericol siguranța.

Legeanu interzice exilul forțat, dar guvernul de tranziție nu a făcut uz de aceasta.

Sute de persoane au fost strămutate în timpul anului din cauza violențelor legate de alegeri sau din cauza temerilor față de acest tip de violențe.

La începutul lunii noiembrie, presupusa otrăvire a zeci de susținători ai RPG în timpul unei întâlniri din Conakry a cauzat comitere de atacuri motivate etnic împotriva membrilor etniei Peuhl în cel puțin patru orașe, potrivit HRW. Potrivit ICRC, violențele au avut ca rezultat strămutarea a cel puțin 2800 persoane. Ca răspuns, guvernul a desfășurat noi forțe de securitate pentru a proteja persoanele care fuseseră strămutate, cât și proprietățile lor; guvernul de tranziție a permis de asemenea persoanelor strămutate să voteze în alt loc decât secția de votare care le fusese repartizată în timpul celui de-al doilea tur de alegeri prezidențiale. Niciuna dintre persoanele strămutate nu se întorsese la casele lor până la sfârșitul anului.

După anunțarea rezultatelor alegerilor provizorii de pe 15 noiembrie de către CENI, sute de persoane de etnie Malinke din Guinea de Mijloc și-au părăsit domiciliile, deși majoritatea se întorseseră până la sfârșitul anului. (*US Department of State – Guinea: „Country Report on Human Rights Practices 2010”, 08.04.2011*)

Libertatea de mișcare și rezidență

Guinea nu a limitat libertatea de mișcare a refugiaților și a solicitanților de azil la tabere și așezări izolate, dar solicitanții de azil și refugiații din zonele urbane au raportat hărțuiri din partea autorităților și localilor din locul în care trăiau și în atunci când se puneau în mișcare. Poliția și forțele de securitate au reținut persoane la puncte de control cu scopul de a extorca bani. Majoritatea refugiaților beneficiau de asistență alimentară, adăpost și protecție fizică doar dacă trăiau în tabere.

În timp ce refugiații erau eligibili pentru a aplica pentru documente internaționale de călătorie, Guvernul a emis doar două, lăsând 18 aplicații în așteptare până la sfârșitul anului. Constituția rezervă pentru cetățeni dreptul la libertatea de mișcare, la alegerea rezidenței, și la părăsirea țării. Totuși, Legea privind Intrarea și Ieșirea de pe Teritoriu din 1994, permite străinilor rezidenți în țară să o părăsească, să se miște liber, și să își schimbe locul de rezidență, dacă anunțau poliția din ambele localități. (*US Committee for Refugees and Immigrants – Guinea: „World Refugee Survey 2009”, 17.06.2009*)

Vă aducem la cunoștință că informațiile oferite în mod gratuit de centrul ROCCORD din cadrul Consiliului Național Român pentru Refugiați (CNRR) sunt informații publice, selectate și traduse în urma căutării pe internet. Aceste informații nu rezultă din actele sau evidențele CNRR.

REFERINTE:

US Department of State – Guinea: „Country Report on Human Rights Practices 2010”, 08.04.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/local_link/158166/260600_en.html, accesat la 19.12.2011

Human Rights Watch – Guinea: „World Report 2011”, 24.01.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/local_link/153310/254910_en.html, accesat la 19.12.2011

Amnesty International – Guinea: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/local_link/160178/263357_en.html, accesat la 19.12.2011

IOL News – „Conde declared victorious in Guinea”, 16.11.2010, disponibil la: <http://www.iol.co.za/news/africa/conde-declared-victorious-in-guinea-1.831341>, accesat la 19.12.2011

BBC News – „Guinea’s Alpha Conde confirmed presidential poll winner”, 03.12.2010, disponibil la: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-11906860>, accesat la 19.12.2011

Writenet – „Guinea: Situation Analysis and Outlook”, 08.2008, disponibil la: http://www.ecoi.net/file_upload/1228_1219919131_guinea.pdf, accesat la 19.12.2011

Amnesty International – Guinea: „Annual Report 2008”, 28.05.2008, disponibil la:
<http://archive.amnesty.org/report2008/eng/regions/africa/guinea>, accesat la 19.12.2011

Human Rights Watch - "World Report 2008", Annual report on human rights situation in 2007, 31.01.2008, disponibil la:
<http://www.hrw.org/en/node/87678>, accesat la 19.12.2011

UK Home Office - Guinea: "Country of Origin Information Key Documents; Guinea", 03.12.2007, disponibil la:
http://www.ecoi.net/file_upload/1329_1199977076_key-docs-guinea-191207.pdf, accesat la 19.12.2011

BBC – „Guinea leader declares emergency”, 13.02.2007, disponibil la:
<http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/6355873.stm>, accesat la 20.12.2011

Reuters – „Guinea unrest”, 22.01.2008, disponibil la:
http://www.alertnet.org/db/crisisprofiles/GN_UNR.htm, accesat la 20.12.2011

Washington Post – „Guinea May Extend Martial Law”, By ABOU BAKR, The Associated Press, 22.02.2007, disponibil la:
http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/02/22/AR2007022201150_pf.html, accesat la 20.12.2011

BBC – „Guinea MPs terminate martial law”, 23.02.2007, disponibil la:
<http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/6389609.stm>, accesat la 20.12.2011

International Federation for Human Rights – „Guinea: Commemoration of 28 September Massacre overshadowed by political tension”, 09.2011, disponibil la:
http://www.fidh.org/IMG/pdf/note_guinee_28092011_en-2.pdf, accesat la 20.12.2011

Integrated Regional Information Network – Guinea: „Avoiding ethnically-driven elections”, 06.12.2011, disponibil la:
http://www.ecoi.net/local_link/206842/312148_en.html, accesat la 20.12.2011

US Committee for Refugees and Immigrants – Guinea: „World Refugee Survey 2009”, 17.06.2009, disponibil la:
<http://www.unhcr.org/refworld/country,,USCRI,,CIV,,485f50d72,0.html>, accesat la 20.12.2011

În cazul în care sunt necesare clarificări ulterioare vă stăm la dispoziție pentru a vă oferi un răspuns mai detaliat.

Vă informăm că ROCCORD răspunde tuturor cererilor de informații din țara de origine, adresate către CNRR. O cerere de informații poate conține maxim 5 întrebări punctuale. În cazul în care nu au fost găsite informații pe temele solicitate, ROCCORD transmite beneficiarului (avocat, instanță, etc.) un răspuns în care se exprimă acest fapt. În caz că numărul solicitărilor de informații din țara de origine depășește capacitatea de muncă a personalului nostru, în perioada respectivă, ROCCORD va răspunde solicitării cu un răspuns negativ în care se indică motivele pentru care răspunsul solicitat nu a putut fi furnizat.

ROCCORD oferă răspuns la toate cererile de informații din țara de origine care îi sunt adresate, și evidențiem către factorii de decizie implicați în procedura de azil că răspunsul ROCCORD este singura dovada autentică care atestă ca cererea de informații din țara de origine a fost depusă la CNRR.

Acest răspuns a fost pregătit în urma cercetării informațiilor publice accesibile în prezent la Centrul de Documentare - ROCCORD al CNRR în limita de timp avută la dispoziție. Întrebările adresate se regăsesc în forma în care au fost depuse la CNRR. Traducerea nu a fost efectuată de către traducători autorizați.

ROCCORD nu își asumă răspunderea pentru cererile netrimise în timp util sau cu adrese de contact menționate greșit. Răspunsurile oferite sunt menite să vină în sprijinul soluționării cauzelor cu refugiați și au caracter voluntar, fiind rezultatul unor activități specifice, cu reguli stricte de cercetare și documentare, conform ghidurilor la nivel european cu privire la informațiile din țara de origine.

Răspunsurile sunt oferite cu cel puțin o zi înainte de termenul de judecată prin email sau fax în urma datelor de contact prezentate de solicitant.

Cercetătorii din cadrul centrului ROCCORD au obligația de a respecta confidențialitatea datelor personale ale solicitanților de azil precum și orice altă informație cu care vin în contact.

Acest răspuns a fost trimis direct la data de 20.12.2011.

Contact:

str. Mantuleasa 42, etaj 3, ap. 10, Sector 3, Bucuresti, Cod 023962, Romania

Tel / Fax: + 40.21.312.62.10 / +40.31.405.02.76

roccord@cnrr.ro;